

SLOVO PASTORA

Milí bratři a sestry nejen z našeho sboru,
ať nad vámi Pán rozjasní svou tvář a naplní vás pokojem!

Vzhledem k vládním rozhodnutím jsme jako sbor přešli z větší části na elektronickou komunikaci. Chci vás povzbudit, abyste i v této době věnovali vašim mobilům a počítačům jen kratší, omezený čas. Jistě jím nešetřete, když chcete takto povzbudit a potěšit přátele a známé, netravte však hodiny snahou „získat přehled“.

Již jsem vám psal, že stávající dění vnímám jako čas, kdy si nás Bůh především oddělil pro sebe sama. Stejně jako proroka Eliáše Tišbejského u potoka Keritu (1 Kr 17. kap.). Nejednou jsem přemýšlel, zda apoštolu Pavlovi v době jeho vazby nebyla dlouhá chvíle. Určitě netrval měsíce až roky na internetu a určitě se nenudil. Nepochybuji, že to byl vzácný čas, který mohl trávit s naším Pánem a zjevení, která nám předává dodnes ve svých listech, mají kořen právě zde.

Možná byste mi rádi nyní řekli: „Ale musíme přece získávat informace...“ Jsem velkým příznivcem vzdělání. Sledováním aktuálního zpravodajství a povídáním si s přáteli jej však, většinou, mnoho nezískáme... Písmo nám dává jasné zaslíbení, jak získáme ty nejpotřebnější informace:

Jan 14:22 Řekl mu Juda, ne ten Iškarjotský: "Pane, jak to, že se chceš dát poznat nám, ale ne světu?"

23 Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.

24 Kdo mě nemiluje, nezachovává má slova. A slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal.

25 Toto vám pravím, dokud jsem s vámi.

26 Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všecko, co jsem vám řekl.

27 Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se srdce vaše nechvěje a neděsí!

Ve 26. verši máme zaslíbení od našeho Pána – Duch svatý sám nás bude vyučovat. Křesťanské knihy i bibliční učitelé jsou vzácným zdrojem poznání. Je však velký rozdíl mezi takto získanou informací, kterou máme v hlavě, a učením, které nám Duch svatý zakotví v našem srdci. A Duch svatý napsal jen jednu bezchybnou knihu – Bibli. A její vkládání do našeho srdce se neděje rychlokurzem, ale nejčastěji „u potoka Keritu“. Nebo v době karantény na kterémkoliv jiném místě...

V našem sboru máme řadu obdarovaných Božích služebníků. Také v řadách našich přátel jsou mnozí další. Rád přijímám službu od takovýchto, které znám často léta až desetiletí a jejichž život přede mnou leží jako otevřená kniha. O takových mohu říci, že je „poznávám po ovoci“...

Patří k nim i vzácný bratr Ota Novák s celou svojí rodinou. Vídáme se zřídka kvůli vzdálenosti, která nás dělí. Před pár dny jsme si psali a Ota se mnou sdílel níže uvedené proroctví:

Ahoj, před několika lety jsem měl velice intenzivní sen. Pozoroval jsem společnost, která se intenzivně zabývala kulturou, vernisážemi, večírky. Některé byly kulturní, některé nevázané. Začal se však zvyšovat tlak skrze sexuální svody, prostituce, smilstva. Přijetí pozvání i na zdánlivě neškodnou výstavu s sebou neslo výraznou hrozbu, že se akce zvrhne. Vyšel jsem ven a pozoroval městský park, s běžným pohybem lidí. Lidé chodili, posedávali, vozili kočárky, mládež se shlukovala... Uviděl jsem přilétat nádherné obrovské orly. Bylo jich plné nebe. Lidé je neviděli nebo si jich nevšimli. Jeden orel slétl níž, uchopil rozesmátého mladíka, vynesl ho a zase ho o kus dál pustil. Lidé orly pořád neregistrovali. Prožíval jsem pocit fascinace nádhernými orly a zároveň bázeň před jejich mocí. Strach jsem z nich neměl, měl jsem obavu o lidi, kteří se nenechali vyrušovat i po té, co viděli, jak lehce orel vynesl a pustil mladíka. Sen jsem si zapamatovat, minulý týden mi má 18tiletá dcera sen připomněla. Zdál se jí sen, ve kterém viděla asi 4 obrovské majestátní orly.

Když jsem svůj sen v minulosti rozsuzoval, zaujal jsem k němu stanovisko, že bude období, které se bude vyznačovat nadbytkem, lidé budou žít kulturou a postupně nebudou vědět, co roupama dělat. Nadbytek dá prostor pro morální úpadek. Toto období předcházelo přiletu orlů. Když jsem v Bibli hledal verše o orlech, nacházel jsem pasáže, kde orli realizují nebo označují Boží záměr nebo rozhodnutí.

V Ezechieli 17. kap. nádherný veliký orel realizuje Boží záměr o přesídlení Izraele, v knize Zjevení veliký orel letí a oznamuje, co bude následovat, v Matoušovi 24. kap. je napsáno jako znamení posledních časů, že kde je tělo, tam se shromáždí supi (v některém překladu orli)...

Vzhledem k dnešním událostem a připomenutí snu mám potřebu se o sen podělit. Z orlů jsem osobně strach neměl, ale měl jsem před nimi bázeň. Strach jsem neprožíval, ani když jsem si uvědomil, že mohou klidně i mě usmrtit. Ta náhoda výběru mladíka poukazovala na to, že se hrozba týká všech stejně. Ale jsme s Bohem smíření a je nejlepší být s ním, ať zde nebo ještě lépe na věčnosti. Když Bůh rozhodne, tak je to nezvratné, ale evangelium je platné pro každé období.

Zdravím Vás, Ota Novák.

Otův sen mne zaujal zvláště proto, že se mnou můj milý přítel, prorocky obdarovaný pastor Jirka Krupa sdílel slovo, které slyšel od Pána na adresu epidemie v České republice: „Vztáhl jsem svoji ruku a neodtáhnu ji.“ Vyrozuměl jsem, že šlo o jasné vyjádření suverénního Božího jednání. Osobně se mi jeví, že obě proroctví se navzájem podporují...

Z mého pohledu to nic nemění na mém přístupu: „Modleme se, především za milost pro Českou republiku. Naše modlitby mohou velice ovlivnit dění v naší zemi směrem k lepšímu...“

S požehnáním vám všem pastor